

1. Film je v prvním plánu o Benny Furmanovi, trenérovi basketbalového týmu, který je neustále nevěrný své ženě, dělá (i nedělá) svou práci a není ani příliš dobrým přítelem, což je využíváno především ke komediálním účelům. Navíc je to částečně i autobiografie tvůrce/rebela Uri Zoraha, který do snímku obsadil nejen svou ženu, ale i svého nejlepšího přítele a jeho (pozdější) milenkou.

2. Ve všech třech rovinách je patrný motiv podvodu. Benny podvádí jak svoji ženu/milenkou, tak svého přítele a dokonce i svoji profesi (chce vydělat v jiném oboru, navíc nechá ovlivňovat úspěch týmu svými soukromými konflikty s Yossim). Snímek je vyprávěn velmi nestranným způsobem. Ačkoliv samotná písnička mluví o činech, které volají po trestech, narace takto nefunguje. I když je nám jasné, že to Benny pro svou přelétavou povahu nemá v životě lehké, k morální katarzi nikdy nedojde. Jedná se spíše o výsměch nad „hříšníkem“, než o drama s potrestáním.

3. Píseň funguje jako tématická linka celého příběhu. Popisuje to, že kdo chce příliš mnoho, může skončit s ničím. Na rozdíl od filmu má spíše vážný charakter, hudební stránka se pak hodí k „maloměst'ácké“ atmosféře snímku. Akustická kytara a jednoduchá melodie působí civilním dojmem. To souvisí s tím, že ve filmu se víceméně všichni znají (např. žena koukající do ložnice Bennyho, balkóny z kterých je lehce vidět na sousedy, apod.)

5. Název odkazuje především na nenasytnost, velké oči, které mnoho vidí a chtějí vše, na čem spočinou.

6. Jména tří hlavních mužských postav jsou možná změněna, protože (přínejmenším v případě Uri Zohara a Arika Einsteina) se jednalo o veřejně známé osobnosti. Bylo by až příliš doslovné, kdyby se neměnili ani jména režiséra a dvou hlavních protagonistů, takhle se nám v autobiografických prvcích dostává i nějaké té ambivalence.